

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. listopadu 2020 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Stanislava Králíka a soudců JUDr. Jiřího Hnilici a JUDr. Evy Brázdilové odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], podané proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. dubna 2020, sp. zn. 4 T 6/2018, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

[jméno] [příjmení],

[datum narození] v Syniv, Ukrajina, státní příslušník Ukrajiny, v ČR trvale bytem **[adresa],**

je vinen, že

jako statutární zástupce společnosti VT IMPULS Group s.r.o., IČO 242 90 327, se sídlem Praha 3, Seifertova 545, (dále jen společnost VT IMPULS Group) vědomě, s cílem obohatit uvedenou společnost na úkor České republiky, v době od 24.09.2013 do 21.01.2015, podal jménem společnosti VT IMPULS Group k Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, pracoviště pro Prahu 3, sídlem Praha 9, Drahobejlova 945/48, nejméně za zdaňovací období od 01.08.2013 do 31.12.2014 přiznání k dani z přidané hodnoty přesto, že věděl, že tato daňová přiznání obsahují nepravdivé údaje, když nechal do účetnictví společnosti VT IMPULS Group za roky 2013 a 2014 zaúčtovat a následně zahrnout do nároku na odpočet daně neexistující přijatá zdanitelná plnění od plátce družstva TESUS, družstvo, IČO 280 42 743, se sídlem Praha 6, Bělohorská 144, (dále jen družstvo TESUS), a to jako účetní doklady pod níže uvedenými čísly:

- I. č. FPKK13029, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.08.2013, na částku v základu daně 164.380 Kč a DPH 34.520 Kč,

- II. č. FPKK13030, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2013, na částku v základu daně 197.560 Kč a DPH 41.488 Kč,
- III. č. FPKK13031, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2013, na částku v základu daně 261.079 Kč a DPH 54.826 Kč,
- IV. č. FPKK13032, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2013, na částku v základu daně 263.000 Kč a DPH 55.230 Kč,
- V. č. FPKK13033, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.09.2013, na částku v základu daně 189.540 Kč a DPH 39.804 Kč,
- VI. č. FPKK13034, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2013, na částku v základu daně 199.630 Kč a DPH 41.922 Kč,
- VII. č. FPKK13035, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2013, na částku v základu daně 276.830 Kč a DPH 58.134 Kč,
- VIII. č. FPKK13036, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2013, na částku v základu daně 266.638 Kč a DPH 55.994 Kč,
- IX. č. FPKK13037, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.10.2013, na částku v základu daně 284.530 Kč a DPH 59.751 Kč,
- X. č. FPKK13038, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.10.2013, na částku v základu daně 249.570 Kč a DPH 52.410 Kč,
- XI. č. FPKK13039, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2013, na částku v základu daně 346.890 Kč a DPH 72.847 Kč,
- XII. č. FPKK13040, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2013, na částku v základu daně 268.410 Kč a DPH 56.366 Kč,
- XIII. č. FPKK13041, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2013, na částku v základu daně 283.200 Kč a DPH 59.472 Kč,
- XIV. č. FPKK13042, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2013, na částku v základu daně 239.138 Kč a DPH 50.219 Kč,
- XV. č. FPKK13043, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.11.2013, na částku v základu daně 310.102 Kč a DPH 65.121 Kč,
- XVI. č. FPKK13044, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.11.2013, na částku v základu daně 321.460 Kč a DPH 67.507 Kč,
- XVII. č. FPKK13045, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2013, na částku v základu daně 245.840 Kč a DPH 51.626 Kč,
- XVIII. č. FPKK13046, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2013, na částku v základu daně 239.750 Kč a DPH 50.348 Kč,
- XIX. č. FPKK13047, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2013, na částku v základu daně 257.362 Kč a DPH 54.046 Kč,
- XX. č. FPKK13048, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2013, na částku v základu daně 279.000 Kč a DPH 58.590 Kč,
- XXI. č. FPKK13049, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.12.2013, na částku v základu daně 183.260 Kč a DPH 38.485 Kč,
- XXII. č. FPKK13050, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2013, na částku v základu daně 211.340 Kč a DPH 44.381 Kč,

- XXIII. č. FPKK13051, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2013, na částku v základu daně 167.900 Kč a DPH 35.259 Kč,
- XXIV. č. FPKK13052, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2013, na částku v základu daně 190.005 Kč a DPH 39.901 Kč,
- XXV. č. FPKK14001, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.01.2014, na částku v základu daně 185.690 Kč a DPH 38.995 Kč,
- XXVI. č. FPKK14002, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.01.2014, na částku v základu daně 256.760 Kč a DPH 53.919 Kč,
- XXVII. č. FPKK14003, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.01.2014, na částku v základu daně 279.633 Kč a DPH 58.723 Kč,
- XXVIII. č. FPKK14004, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.01.2014, na částku v základu daně 276.890 Kč a DPH 58.147 Kč,
- XXIX. č. FPKK14005, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.01.2014, na částku v základu daně 272.532 Kč a DPH 57.232 Kč,
- XXX. č. FPKK14006, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.02.2014, na částku v základu daně 192.520 Kč a DPH 40.429 Kč,
- XXXI. č. FPKK14007, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.02.2014, na částku v základu daně 236.840 Kč a DPH 49.736 Kč,
- XXXII. č. FPKK14008, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 28.02.2014, na částku v základu daně 306.266 Kč a DPH 64.316 Kč,
- XXXIII. č. FPKK14009, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 28.02.2014, na částku v základu daně 310.560 Kč a DPH 65.218 Kč,
- XXXIV. č. FPKK14010, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 28.02.2014, na částku v základu daně 297.843 Kč a DPH 62.547 Kč,
- XXXV. č. FPKK14011, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 28.02.2014, na částku v základu daně 300.800 Kč a DPH 63.168 Kč,
- XXXVI. č. FPKK14012, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.03.2014, na částku v základu daně 300.128 Kč a DPH 63.027 Kč,
- XXXVII. č. FPKK14013, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.03.2014, na částku v základu daně 335.610 Kč a DPH 70.478 Kč,
- XXXVIII. č. FPKK14014, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.03.2014, na částku v základu daně 340.580 Kč a DPH 71.522 Kč,
- XXXIX. č. FPKK14015, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.03.2014, na částku v základu daně 325.840 Kč a DPH 68.426 Kč,
- XL. č. FPKK14016, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.03.2014, na částku v základu daně 340.950 Kč a DPH 71.599 Kč,
- XLI. č. FPKK14017, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.03.2014, na částku v základu daně 300.442 Kč a DPH 63.093 Kč,
- XLII. č. FPKK14018, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.03.2014, na částku v základu daně 353.712 Kč a DPH 74.280 Kč,
- XLIII. č. FPKK14019, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.04.2014, na částku v základu daně 298.960 Kč a DPH 62.782 Kč,

- XLIV. č. FPKK14020, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.04.2014, na částku v základu daně 265.430 Kč a DPH 55.740 Kč,
- XLV. č. FPKK14021, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.04.2014, na částku v základu daně 291.570 Kč a DPH 61.230 Kč,
- XLVI. č. FPKK14022, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.04.2014, na částku v základu daně 297.354 Kč a DPH 62.444 Kč,
- XLVII. č. FPKK14023, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.04.2014, na částku v základu daně 298.410 Kč a DPH 62.666 Kč,
- XLVIII. č. FPKK14024, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.04.2014, na částku v základu daně 300.777 Kč a DPH 63.163 Kč,
- XLIX. č. FPKK14025, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.04.2014, na částku v základu daně 240.680 Kč a DPH 50.543 Kč,
- L. č. FPKK14026, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.05.2014, na částku v základu daně 295.860 Kč a DPH 62.131 Kč,
- LI. č. FPKK14027, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.05.2014, na částku v základu daně 301.506 Kč a DPH 63.316 Kč,
- LII. č. FPKK14028, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.05.2014, na částku v základu daně 296.530 Kč a DPH 62.271 Kč,
- LIII. č. FPKK14029, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.05.2014, na částku v základu daně 303.400 Kč a DPH 63.714 Kč,
- LIV. č. FPKK14030, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.05.2014, na částku v základu daně 324.510 Kč a DPH 68.147 Kč,
- LV. č. FPKK14031, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.05.2014, na částku v základu daně 314.760 Kč a DPH 66.100 Kč,
- LVI. č. FPKK14032, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.05.2014, na částku v základu daně 302.201 Kč a DPH 63.462 Kč,
- LVII. č. FPKK14033, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.06.2014, na částku v základu daně 294.270 Kč a DPH 61.797 Kč,
- LVIII. č. FPKK14034, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.06.2014, na částku v základu daně 304.571 Kč a DPH 63.960 Kč,
- LIX. č. FPKK14035, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.06.2014, na částku v základu daně 296.830 Kč a DPH 62.334 Kč,
- LX. č. FPKK14036, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.06.2014, na částku v základu daně 299.610 Kč a DPH 62.918 Kč,
- LXI. č. FPKK14037, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.06.2014, na částku v základu daně 320.180 Kč a DPH 67.238 Kč,
- LXII. č. FPKK14038, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.06.2014, na částku v základu daně 329.210 Kč a DPH 69.134 Kč,
- LXIII. č. FPKK14039, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.07.2014, na částku v základu daně 355.840 Kč a DPH 74.726 Kč,
- LXIV. č. FPKK14040, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.07.2014, na částku v základu daně 367.620 Kč a DPH 77.200 Kč,

- LXV. č. FPKK14041, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.07.2014, na částku v základu daně 363.560 Kč a DPH 76.348 Kč,
- LXVI. č. FPKK14042, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.07.2014, na částku v základu daně 331.545 Kč a DPH 69.624 Kč,
- LXVII. č. FPKK14043, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.07.2014, na částku v základu daně 355.274 Kč a DPH 74.608 Kč,
- LXVIII. č. FPKK14044, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.07.2014, na částku v základu daně 352.160 Kč a DPH 73.954 Kč,
- LXIX. č. FPKK14045, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.07.2014, na částku v základu daně 361.230 Kč a DPH 75.858 Kč,
- LXX. č. FPKK14046, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.08.2014, na částku v základu daně 285.980 Kč a DPH 60.056 Kč,
- LXXI. č. FPKK14047, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.08.2014, na částku v základu daně 324.530 Kč a DPH 68.151 Kč,
- LXXII. č. FPKK14048, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2014, na částku v základu daně 327.562 Kč a DPH 68.788 Kč,
- LXXIII. č. FPKK14049, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2014, na částku v základu daně 326.158 Kč a DPH 68.493 Kč,
- LXXIV. č. FPKK14050, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2014, na částku v základu daně 338.860 Kč a DPH 71.161 Kč,
- LXXV. č. FPKK14051, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.09.2014, na částku v základu daně 302.410 Kč a DPH 63.506 Kč,
- LXXVI. č. FPKK14052, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.09.2014, na částku v základu daně 351.610 Kč a DPH 73.838 Kč,
- LXXVII. č. FPKK14053, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2014, na částku v základu daně 335.620 Kč a DPH 70.480 Kč,
- LXXVIII. č. FPKK14054, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2014, na částku v základu daně 350.194 Kč a DPH 73.541 Kč,
- LXXIX. č. FPKK14055, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2014, na částku v základu daně 341.754 Kč a DPH 71.768 Kč,
- LXXX. č. FPKK14056, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2014, na částku v základu daně 315.364 Kč a DPH 66.227 Kč,
- LXXXI. č. FPKK14057, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.10.2014, na částku v základu daně 311.230 Kč a DPH 65.358 Kč,
- LXXXII. č. FPKK14058, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.10.2014, na částku v základu daně 311.520 Kč a DPH 65.419 Kč,
- LXXXIII. č. FPKK14059, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2014, na částku v základu daně 333.680 Kč a DPH 70.073 Kč,
- LXXXIV. č. FPKK14060, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2014, na částku v základu daně 309.493 Kč a DPH 64.993 Kč,
- LXXXV. č. FPKK14061, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2014, na částku v základu daně 335.050 Kč a DPH 70.361 Kč,

- LXXXVI. č. FPKK14062, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2014, na částku v základu daně 339.070 Kč a DPH 71.205 Kč,
- LXXXVII. č. FPKK14063, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.11.2014, na částku v základu daně 307.410 Kč a DPH 64.556 Kč,
- LXXXVIII. č. FPKK14064, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.11.2014, na částku v základu daně 336.500 Kč a DPH 70.665 Kč,
- LXXXIX. č. FPKK14065, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2014, na částku v základu daně 294.642 Kč a DPH 61.875 Kč,
- XC. č. FPKK14066, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2014, na částku v základu daně 337.185 Kč a DPH 70.809 Kč,
- XCI. č. FPKK14067, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2014, na částku v základu daně 357.044 Kč a DPH 74.979 Kč,
- XCII. č. FPKK14068, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2014, na částku v základu daně 351.100 Kč a DPH 73.731 Kč,
- XCIII. č. FPKK14069, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.12.2014, na částku v základu daně 276.410 Kč a DPH 58.046 Kč,
- XCIV. č. FPKK14070, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2014, na částku v základu daně 228.798 Kč a DPH 48.048 Kč,
- XCV. č. FPKK14071, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2014, na částku v základu daně 259.630 Kč a DPH 54.522 Kč,
- XCVI. č. FPKK14072, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2014, na částku v základu daně 247.862 Kč a DPH 52.051 Kč,
- a to přesto, že musel vědět, že společnost VT IMPULS Group od družstva TESUS žádá taková plnění neobdržela a tímto jednáním neoprávněně zkrátit daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 01.08.2013 do 31.12.2014 v celkové výši 5 903 210 Kč ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, když
- XCVII. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.8.2013 do 31.8.2013 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 186 064 Kč,
- XCVIII. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.9.2013 do 30.9.2013 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 195 854 Kč,
- XCIX. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.10.2013 do 31.10.2013 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 351 065 Kč,
- C. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.11.2013 do 30.11.2013 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 347 238 Kč,
- CI. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.12.2013 do 31.12.2013 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 158 026 Kč,
- CII. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.1.2014 do 31.1.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 267 016 Kč,
- CIII. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.2.2014 do 28.2.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 345 414 Kč,
- CIV. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.3.2014 do 31.3.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 482 425 Kč,

- CV. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.4.2014 do 30.4.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 418 568 Kč,
- CVI. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.5.2014 do 31.5.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 449 141 Kč,
- CVII. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.6.2014 do 30.6.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 387 381 Kč,
- CVIII. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.7.2014 do 31.7.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 522 318 Kč,
- CIX. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.8.2014 do 31.8.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 336 649 Kč,
- CX. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.9.2014 do 30.9.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 419 360 Kč,
- CXI. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.10.2014 do 31.10.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 407 409 Kč,
- CXII. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.11.2014 do 30.11.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 416 615 Kč,
- CXIII. neoprávněně snížil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group s.r.o. za zdaňovací období od 1.12.2014 do 31.12.2014 a zkrátit tak daň z přidané hodnoty ve výši 212 667 Kč,

tedy

zkrátit daň a spáchal takový čin ve značném rozsahu

čímž spáchal

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve znění účinném od 1.10.2020

a odsuzuje se

podle § 240 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 81 odst.1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tři) let.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku je obžalovaný povinen během zkušební doby podle svých sil nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích na dobu 5 (pět) let.

Podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, , Praha 9, majetkovou škodu ve výši 5 903 210 Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3, , Praha 9, se zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2020, sp. zn. 4 T 6/2018 byl obžalovaný [jméno] [příjmení], [datum narození], uznán vinným zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2016, kterého se

podle skutkových zjištění nalézacího soudu dopustil tím, že jako statutární zástupce společnosti VT IMPULS Group s.r.o., IČO 242 90 327, se sídlem Praha 3, Seifertova 545, (dále jen společnost VT IMPULS Group) vědomě, s cílem obohatit uvedenou společnost na úkor České republiky, v době od 24. 09. 2013 do 21. 01. 2015, podal jménem společnosti VT IMPULS Group k Finančnímu úřadu pro hl. m. Prahu, pracoviště pro Prahu 3, sídlem Praha 9, Drahohejlova 945/48, nejméně za zdaňovací období od 01. 08. 2013 do 31. 12. 2014 přiznání k dani z přidané hodnoty přesto, že věděl, že tato daňová přiznání obsahují nepravdivé údaje, když nechal do účetnictví společnosti VT IMPULS Group za roky 2013 a 2014 zaúčtovat a následně zahrnout do nároku na odpočet daně neexistující přijatá zdanitelná plnění od plátce družstva TESUS, družstvo, IČO 280 42 743, se sídlem Praha 6, Bělohorská 144, (dále jen družstvo TESUS), a to jako účetní doklady pod níže uvedenými čísly:

- 1) č. FPKK13029, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.08.2013, na částku v základu daně 164.380 Kč a DPH 34.520 Kč,
- 2) č. FPKK13030, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2013, na částku v základu daně 197.560 Kč a DPH 41.488 Kč,
- 3) č. FPKK13031, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2013, na částku v základu daně 261.079 Kč a DPH 54.826 Kč,
- 4) č. FPKK13032, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2013, na částku v základu daně 263.000 Kč a DPH 55.230 Kč,
- 5) č. FPKK13033, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.09.2013, na částku v základu daně 189.540 Kč a DPH 39.804 Kč,
- 6) č. FPKK13034, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2013, na částku v základu daně 199.630 Kč a DPH 41.922 Kč,
- 7) č. FPKK13035, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2013, na částku v základu daně 276.830 Kč a DPH 58.134 Kč,
- 8) č. FPKK13036, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2013, na částku v základu daně 266.638 Kč a DPH 55.994 Kč,
- 9) č. FPKK13037, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.10.2013, na částku v základu daně 284.530 Kč a DPH 59.751 Kč,
- 10) č. FPKK13038, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.10.2013, na částku v základu daně 249.570 Kč a DPH 52.410 Kč,
- 11) č. FPKK13039, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2013, na částku v základu daně 346.890 Kč a DPH 72.847 Kč,
- 12) č. FPKK13040, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2013, na částku v základu daně 268.410 Kč a DPH 56.366 Kč,
- 13) č. FPKK13041, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2013, na částku v základu daně 283.200 Kč a DPH 59.472 Kč,
- 14) č. FPKK13042, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2013, na částku v základu daně 239.138 Kč a DPH 50.219 Kč,
- 15) č. FPKK13043, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.11.2013, na částku v základu daně 310.102 Kč a DPH 65.121 Kč,
- 16) č. FPKK13044, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.11.2013, na částku v základu daně 321.460 Kč a DPH 67.507 Kč,

- 17) č. FPKK13045, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2013, na částku v základu daně 245.840 Kč a DPH 51.626 Kč,
- 18) č. FPKK13046, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2013, na částku v základu daně 239.750 Kč a DPH 50.348 Kč,
- 19) č. FPKK13047, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2013, na částku v základu daně 257.362 Kč a DPH 54.046 Kč,
- 20) č. FPKK13048, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2013, na částku v základu daně 279.000 Kč a DPH 58.590 Kč,
- 21) č. FPKK13049, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.12.2013, na částku v základu daně 183.260 Kč a DPH 38.485 Kč,
- 22) č. FPKK13050, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2013, na částku v základu daně 211.340 Kč a DPH 44.381 Kč,
- 23) č. FPKK13051, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2013, na částku v základu daně 167.900 Kč a DPH 35.259 Kč,
- 24) č. FPKK13052, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2013, na částku v základu daně 190.005 Kč a DPH 39.901 Kč,
- 25) č. FPKK14001, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.01.2014, na částku v základu daně 185.690 Kč a DPH 38.995 Kč,
- 26) č. FPKK14002, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.01.2014, na částku v základu daně 256.760 Kč a DPH 53.919 Kč,
- 27) č. FPKK14003, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.01.2014, na částku v základu daně 279.633 Kč a DPH 58.723 Kč,
- 28) č. FPKK14004, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.01.2014, na částku v základu daně 276.890 Kč a DPH 58.147 Kč,
- 29) č. FPKK14005, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.01.2014, na částku v základu daně 272.532 Kč a DPH 57.232 Kč,
- 30) č. FPKK14006, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.02.2014, na částku v základu daně 192.520 Kč a DPH 40.429 Kč,
- 31) č. FPKK14007, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.02.2014, na částku v základu daně 236.840 Kč a DPH 49.736 Kč,
- 32) č. FPKK14008, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 28.02.2014, na částku v základu daně 306.266 Kč a DPH 64.316 Kč,
- 33) č. FPKK14009, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 28.02.2014, na částku v základu daně 310.560 Kč a DPH 65.218 Kč,
- 34) č. FPKK14010, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 28.02.2014, na částku v základu daně 297.843 Kč a DPH 62.547 Kč,
- 35) č. FPKK14011, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 28.02.2014, na částku v základu daně 300.800 Kč a DPH 63.168 Kč,
- 36) č. FPKK14012, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.03.2014, na částku v základu daně 300.128 Kč a DPH 63.027 Kč,
- 37) č. FPKK14013, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.03.2014, na částku v základu daně 335.610 Kč a DPH 70.478 Kč,

- 38) č. FPKK14014, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.03.2014, na částku v základu daně 340.580 Kč a DPH 71.522 Kč,
- 39) č. FPKK14015, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.03.2014, na částku v základu daně 325.840 Kč a DPH 68.426 Kč,
- 40) č. FPKK14016, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.03.2014, na částku v základu daně 340.950 Kč a DPH 71.599 Kč,
- 41) č. FPKK14017, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.03.2014, na částku v základu daně 300.442 Kč a DPH 63.093 Kč,
- 42) č. FPKK14018, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.03.2014, na částku v základu daně 353.712 Kč a DPH 74.280 Kč,
- 43) č. FPKK14019, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.04.2014, na částku v základu daně 298.960 Kč a DPH 62.782 Kč,
- 44) č. FPKK14020, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.04.2014, na částku v základu daně 265.430 Kč a DPH 55.740 Kč,
- 45) č. FPKK14021, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.04.2014, na částku v základu daně 291.570 Kč a DPH 61.230 Kč,
- 46) č. FPKK14022, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.04.2014, na částku v základu daně 297.354 Kč a DPH 62.444 Kč,
- 47) č. FPKK14023, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.04.2014, na částku v základu daně 298.410 Kč a DPH 62.666 Kč,
- 48) č. FPKK14024, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.04.2014, na částku v základu daně 300.777 Kč a DPH 63.163 Kč,
- 49) č. FPKK14025, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.04.2014, na částku v základu daně 240.680 Kč a DPH 50.543 Kč,
- 50) č. FPKK14026, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.05.2014, na částku v základu daně 295.860 Kč a DPH 62.131 Kč,
- 51) č. FPKK14027, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.05.2014, na částku v základu daně 301.506 Kč a DPH 63.316 Kč,
- 52) č. FPKK14028, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.05.2014, na částku v základu daně 296.530 Kč a DPH 62.271 Kč,
- 53) č. FPKK14029, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.05.2014, na částku v základu daně 303.400 Kč a DPH 63.714 Kč,
- 54) č. FPKK14030, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.05.2014, na částku v základu daně 324.510 Kč a DPH 68.147 Kč,
- 55) č. FPKK14031, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.05.2014, na částku v základu daně 314.760 Kč a DPH 66.100 Kč,
- 56) č. FPKK14032, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.05.2014, na částku v základu daně 302.201 Kč a DPH 63.462 Kč,
- 57) č. FPKK14033, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.06.2014, na částku v základu daně 294.720 Kč a DPH 61.797 Kč,
- 58) č. FPKK14034, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.06.2014, na částku v základu daně 304.571 Kč a DPH 63.960 Kč,

- 59) č. FPKK14035, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.06.2014, na částku v základu daně 296.830 Kč a DPH 62.334 Kč,
- 60) č. FPKK14036, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.06.2014, na částku v základu daně 299.610 Kč a DPH 62.918 Kč,
- 61) č. FPKK14037, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.06.2014, na částku v základu daně 320.180 Kč a DPH 67.238 Kč,
- 62) č. FPKK14038, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.06.2014, na částku v základu daně 329.210 Kč a DPH 69.134 Kč,
- 63) č. FPKK14039, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.07.2014, na částku v základu daně 355.840 Kč a DPH 74.726 Kč,
- 64) č. FPKK14040, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.07.2014, na částku v základu daně 367.620 Kč a DPH 77.200 Kč,
- 65) č. FPKK14041, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.07.2014, na částku v základu daně 363.560 Kč a DPH 76.348 Kč,
- 66) č. FPKK14042, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.07.2014, na částku v základu daně 331.545 Kč a DPH 69.624 Kč,
- 67) č. FPKK14043, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.07.2014, na částku v základu daně 355.274 Kč a DPH 74.608 Kč,
- 68) č. FPKK14044, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.07.2014, na částku v základu daně 352.160 Kč a DPH 73.954 Kč,
- 69) č. FPKK14045, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.07.2014, na částku v základu daně 361.230 Kč a DPH 75.858 Kč,
- 70) č. FPKK14046, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.08.2014, na částku v základu daně 285.980 Kč a DPH 60.056 Kč,
- 71) č. FPKK14047, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.08.2014, na částku v základu daně 324.530 Kč a DPH 68.151 Kč,
- 72) č. FPKK14048, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2014, na částku v základu daně 327.562 Kč a DPH 68.788 Kč,
- 73) č. FPKK14049, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2014, na částku v základu daně 326.158 Kč a DPH 68.493 Kč,
- 74) č. FPKK14050, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.08.2014, na částku v základu daně 338.860 Kč a DPH 71.161 Kč,
- 75) č. FPKK14051, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.09.2014, na částku v základu daně 302.410 Kč a DPH 63.506 Kč,
- 76) č. FPKK14052, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.09.2014, na částku v základu daně 351.610 Kč a DPH 73.838 Kč,
- 77) č. FPKK14053, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2014, na částku v základu daně 335.620 Kč a DPH 70.480 Kč,
- 78) č. FPKK14054, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2014, na částku v základu daně 350.194 Kč a DPH 73.541 Kč,
- 79) č. FPKK14055, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2014, na částku v základu daně 341.754 Kč a DPH 71.768 Kč,

- 80) č. FPKK14056, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.09.2014, na částku v základu daně 315.364 Kč a DPH 66.227 Kč,
- 81) č. FPKK14057, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.10.2014, na částku v základu daně 311.230 Kč a DPH 65.358 Kč,
- 82) č. FPKK14058, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.10.2014, na částku v základu daně 311.520 Kč a DPH 65.419 Kč,
- 83) č. FPKK14059, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2014, na částku v základu daně 333.680 Kč a DPH 70.073 Kč,
- 84) č. FPKK14060, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2014, na částku v základu daně 309.493 Kč a DPH 64.993 Kč,
- 85) č. FPKK14061, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2014, na částku v základu daně 335.050 Kč a DPH 70.361 Kč,
- 86) č. FPKK14062, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.10.2014, na částku v základu daně 339.070 Kč a DPH 71.205 Kč,
- 87) č. FPKK14063, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.11.2014, na částku v základu daně 307.410 Kč a DPH 64.556 Kč,
- 88) č. FPKK14064, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.11.2014, na částku v základu daně 336.500 Kč a DPH 70.665 Kč,
- 89) č. FPKK14065, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2014, na částku v základu daně 294.642 Kč a DPH 61.875 Kč,
- 90) č. FPKK14066, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2014, na částku v základu daně 337.185 Kč a DPH 70.809 Kč,
- 91) č. FPKK14067, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2014, na částku v základu daně 357.044 Kč a DPH 74.979 Kč,
- 92) č. FPKK14068, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 30.11.2014, na částku v základu daně 351.100 Kč a DPH 73.731 Kč,
- 93) č. FPKK14069, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 15.12.2014, na částku v základu daně 276.410 Kč a DPH 58.046 Kč,
- 94) č. FPKK14070, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2014, na částku v základu daně 228.798 Kč a DPH 48.048 Kč,
- 95) č. FPKK14071, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2014, na částku v základu daně 259.630 Kč a DPH 54.522 Kč,
- 96) č. FPKK14072, s datem uskutečnitelného zdanitelného plnění 31.12.2014, na částku v základu daně 247.862 Kč a DPH 52.051 Kč,

a to přesto, že musel vědět, že společnost VT IMPULS Group od družstva TESUS žádná taková plnění neobdržela a tímto jednáním neoprávněně zkrátil daňovou povinnost společnosti VT IMPULS Group na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 01. 08. 2013 do 31. 12. 2014 v celkové výši 5.903.210 Kč ke škodě České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu.

2. Za tento trestný čin byl obžalovanému podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu

v obchodních korporacích na dobu 5 let. Dále byla obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost nahradit poškozené České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, škodu ve výši 5.903.210 Kč. Současně byla poškozená Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, § 229 odst. 2 tr. řádu odkázána se zbytkem svého nároku na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Proti tomuto rozsudku si ihned po jeho vyhlášení podal do protokolu o hlavním líčení ze dne 24. 4. 2020 odvolání obžalovaný, směřující do výroku o vině i trestu. V odůvodnění odvolání označuje odvolatel napadený rozsudek za minimálně předčasný a poukazuje na razantní obrat v otázce skutkových zjištění nalézacího soudu, který svým prvním meritorním rozhodnutím obžalovaného obžaloby zprostil. Opírá-li soud I. stupně své nové rozhodnutí jako o zásadní důkaz o zjištění, že předseda družstva [příjmení] [jméno] [příjmení] zemřel již 16. 12. 2012, obžalovaný uvádí, že není pravdou, že by za družstvo z tohoto důvodu neměl kdo jednat a zajišťovat jeho činnost, neboť statuty družstva na takovou situaci pamatovaly a fakticky další osoby do této činnosti vstoupily. Takto odvolatel odkazuje na článek III .8.2. Statut družstva, dle něhož o přijetí za člena družstva rozhoduje předseda, článek III .9.9, podle něhož je družstvo povinno poskytnout členům družstva možnost podílet se na činnosti družstva, a zejména na článek IV .14.5, který stanoví, že v případě úmrtí člena voleného orgánu nastupuje na jeho místo náhradník, a to dnem smrti člena voleného orgánu. Takto dle odvolatele ještě za svého života [jméno] [příjmení] rozhodl o přijetí za nového člena družstva svého bratra [jméno] [příjmení] [jméno] a z titulu náhradnictví se předsedou družstva stal jeho další člen Rostyslav Sahanyuk. Toto své tvrzení odvolatel dokládá čestnými prohlášeními jmenovaných osob. Odvolatel uvádí, že obžalovaný již od počátku jednal o ustanovení nového předsedy družstva právě se všemi třemi jmenovanými, tedy s [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a Rostyslavem Sahanyukem, od nichž rovněž dostával pokyny jako prokurista. Sám se k věci rozhodl před odvolacím soudem vypovídat, ačkoli dosud se k věci nijak nevyjádřil, a to z toho důvodu, že v ukrajinské komunitě je zažitou a pevnou zvyklostí, že se orgánům činným v trestním řízení neposkytují informace usvědčující krajany z protiprávního jednání. Za situace, kdy by za celou věc měl nést odpovědnost, však svůj postoj přehodnotil. V této souvislosti označuje odvolatel za stěžejní právě výslech svědka [příjmení] [jméno], což ostatně nalézacímu soudu uložil již soud odvolací v rámci svého kasačního rozhodnutí, a stejně tak za významný považuje výslech dalšího člena družstva, a to Oleksandra Prymaka. Je pravdou, že na provedení těchto výslechů před soudem I. stupně výslovně netrval, nicméně nepředpokládal tak zásadní obrat ve skutkových závěrech tohoto soudu. K fungování družstva Tesus potom odvolatel uvádí, že jeho činnost řídil na Ukrajině [jméno] [příjmení], který zajišťoval nábor ukrajinských občanů, které do ČR vozil svědek [příjmení], přičemž vše probíhalo prostřednictvím telefonních hovorů a v ČR další chod družstva obstarával jeho nový předseda Rostyslav Sahanyuk. Faktury za družstvo vystavoval jeho nový účetní [jméno] [příjmení], který dle informací obžalovaného družstvo zastupoval i na úřadech. Od tohoto účetního potom faktury dostával obžalovaný. Odvolatel je přesvědčen, že nová zjištění nijak nedevalvují výpovědi svědků [příjmení] a [příjmení], naopak se domnívá, že s ohledem na posun důkazní situace bude potřebné jejich výslechy doplnit. Přitom z odůvodnění napadeného rozsudku v odstavci 56., v němž se soud I. stupně odkazuje na zjištění o úmrtí předsedy družstva v kombinaci s dalšími, v podstatě doprovodnými zjištěními, se dle odvolatele dá zřejmě dovodit, že nebýt této zásadní skutečnosti, tedy úmrtí předsedy družstva, městský soud by se vši pravděpodobností setrval na svém původním závěru o neprokázání viny obžalovaného.

4. Kromě toho má odvolatel výhrady i k některým dalším dílčím závěrům nalézacího soudu, jako např. o jeho dalším vlivu na společnost VT Impuls po jejím převodu, což má dle názoru soudu I. stupně vyplývat z výpovědi svědka [příjmení], s čímž však odvolatel nesouhlasí. Stejně tak z této výpovědi nelze dovozovat, jakým způsobem správce daně získal záznamy evidence DPH společnosti VT Impuls, když sám svědek [příjmení] popřel, že by tyto dokumenty finančnímu úřadu předával a uvedl, že takto poskytl pouze seznam pracovníků. Rozhodně pak z jeho

výpovědi nevyplývá, že daňové evidence VT Impuls, jimiž finanční úřad disponuje, jsou správné a autentické a v souladu s nimi za předmětné období uplatnil VT Impuls nároky na odpočet DPH. Stejně tak za neodůvodněný považuje odvolatel závěr soudu I. stupně o ovlivnění výpovědi svědků [příjmení], [příjmení] a [příjmení] pozitivním vztahem k obžalovanému.

5. Odvolatel zdůrazňuje, že bylo jednoznačně prokázáno, že společnost VT Impuls poskytla plnění [jméno] [příjmení] a případné pochybnosti soudu I. stupně v tomto směru nepovažuje za opodstatněné. Kromě toho bylo prokázáno, že VT Impuls poskytl plnění i dalším subjektům, k čemuž však nedisponoval vlastní personální kapacitou, a proto logicky musel používat pracovníky třetích subjektů, tedy subdodavatelů. Pokud jde o družstvo Tesus, obžalovaný neměl důvodu pochybovat o správnosti jím vystavených faktur pro společnost VT Impuls, k čemuž poukazuje na zavedení institutu nespolehlivého plátce DPH do právního řádu ČR od 1. 1. 2013 a podivuje se nad tím, že po celou dobu tento daňový subjekt byl finančním úřadem evidován jako spolehlivý plátce, což průběžně sledoval. Pokud jde o autenticitu a správnost daňových evidencí VT Impuls, tuto obžalovaný zpochybňuje a namítá, že neexistuje žádný jiný důkaz o tom, že VT Impuls za stíhané období zaúčtoval do svého účetnictví právě daňové doklady od družstva s celkovou výší DPH 5.903.210 Kč, když k dispozici jsou pouze daňová přiznání VT Impuls k DPH, tedy pouze souhrnná čísla za jednotlivé měsíce na vstupu i výstupu, nikoli však účetnictví VT Impuls a účetnictví družstva. Zaúčtované faktury VT Impuls na výstupu jsou však ověřitelné z účetnictví a z informací od odběratelů VT Impuls, k čemuž vypovídali např. svědci [příjmení] a [příjmení]. Tvrzená zaúčtovaná plnění na vstupu tak vyplývají pouze z evidence DPH, kterou policie získala od finančního úřadu a kterou měl policii zaslat rovněž svědek [příjmení]. Obžalovaný však tvrdí, že VT Impuls měla za stíhané období rovněž další dodavatele, jejichž plnění bylo zahrnuto do nároku na odpočet DPH v uvedené celkové částce 5.903.210 Kč, a to nejméně v rozsahu 20 %, tedy v částce 1.180.642 Kč.

6. Obžalovaný jako odvolatel tak má výhrady k rozhodnutí o jeho vině, které je založeno na nesprávných, potažmo předčasných závěrech vyvozovaných soudem I. stupně z úmrtí předsedy družstva. Soud I. stupně přitom dle něj nesplnil ani pokyny soudu nadřízeného, dané mu jeho kasačním rozhodnutím, v němž mu uložil vyslechnout další členy družstva Tesus, což však nalézací soud neučinil, ačkoli se jedná o osoby za tímto účelem dostupné. Stejně tak odvolatel poukázal na skutečnost, že obvodní soud si sám ze své iniciativy k hlavnímu líčení dne 23. 4. 2020 předvolal jako svědky zástupce dalších společností, odběratelů společnosti VT Impuls, kteří se však k jednání s odvoláním na pandemii covid-19 nedostavili a městský soud od jejich výsledku bez řádného odůvodnění upustil.

7. Kromě toho odvolatel poukazuje na nelogičnost postupu obžalovaného, který je mu přičítán, a to že si nadále ponechal vliv na chod družstva Tesus z pozice prokuristy, z níž za družstvo měl podávat v rozhodném období i nulová daňová přiznání za situace, kdy na druhé straně společnost VT Impuls měla zaúčtovávat právě plnění od tohoto daňového subjektu. Pokud by totiž skutečně jednal za oba daňové subjekty, bylo by naopak logické, aby do daňových přiznání družstva Tesus předmětná daňová plnění zanesl a nevytvářel tak zjevné nesrovnalosti. Rovněž nesouhlasí s argumentací soudu I. stupně o jeho angažmá v dalších subjektech a z toho vyvozovaným závěrem o jeho záměrném působení v takových právnických osobách, spojeném s obdobným typizovaným jednáním směřujícím k jeho obživě. Poukazuje na další právnické osoby, v nichž působil a které po vypořádání závazků byly z obchodního rejstříku vymazány po provedení likvidace, konkrétně družstvo V&V Plzeň, Zarevo s.r.o. a Denver Trade s.r.o., a kromě toho na existující společnost Savik Group s.r.o. Je-li přitom poukazováno na další trestní řízení vedené u Městského soudu v Praze, poukazuje zejména na zásadní rozdíly v tvrzeném obdobném způsobu provedení a na skutečnost, že celá domnělá škoda vzniklá na DPH ve výši cca 17.500.000 Kč, byla ještě před podáním obžaloby saturována. Soud by potom především měl respektovat presumpci nevin.

8. Konečně odvolatel zdůrazňuje, že trestní řízení je ovládáno zcela opačnou zásadou nežli řízení daňové, v němž důkazní břemeno nese daňový poplatník, zatímco v řízení trestním musí být obviněnému vina prokázána, jinak je třeba uplatnit zásadu in dubio pro reo. Odvolatel poukazuje na to, že soud I. stupně veden touto zásadou dovodil, že plnění ze strany VT Impuls bylo svědku [jméno] [příjmení] poskytnuto. Na druhou stranu však za situace, kdy nalézací soud uvádí, že subdodavatelem VT Impuls nebylo družstvo Tesus, postrádá vyjádření, zda subdodavatelé společnosti VT Impuls existovali či nikoli. Obžalovaný si přitom stojí za tím, že provedenými důkazy byla nezbytnost subdodavatelů prokázána. Tato skutečnost potom může být jednoduše prokázána zjištěním konkrétních osob, které pro [jméno] [příjmení] práce vykonávaly, k čemuž mohou sloužit důkazy z daňového řízení vedeného právě s tímto subjektem, tedy s [jméno] [příjmení], které předkládal finančnímu úřadu v podobě seznamu osob, které pro něj za VT Impuls dohodnuté činnosti prováděly, přičemž kromě toho nelze pominout ani režim vstupu takových osob na pracoviště, který byl zpravidla umožněn za použití přidělených čipů. Tímto způsobem může být ověřeno, a to i případným výsledkem některých z těchto osob, zda a jaký vztah měly ke společnosti VT Impuls či k družstvu Tesus, kdo jim hradil mzdy či odměny a zda tedy byla družstvem fakturována společnosti VT Impuls skutečná či fiktivní plnění, a pokud se jednalo o plnění fiktivní, zda obžalovaný toto věděl či vědět musel, měl nebo mohl.

9. Pokud jde o adhezní výrok, odvolatel v rámci odvolání podaného u veřejného zasedání před Vrchním soudem v Praze připustil, v případě prokázání jeho pochybení relevantnost způsobené škody, popřípadě její výše, přičemž upozornil, že oslovil finanční úřad s možností uzavření dohody o splátkách tvrzené škody, k čemuž mu dosud nebyla poskytnuta odpověď.

10. Z uvedených důvodů tak obžalovaný navrhuje, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 24. 4. 2020, sp. zn. 4 T 6/2018 podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) tr. řádu zrušil a podle § 259 odst. 1 tr. řádu věc vrátil tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

11. Vrchní soud v Praze přezkoumal na základě podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytykánych vad, a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné, nicméně nikoli pro vady spočívající ve skutkových zjištěních nalézacího soudu, nýbrž v použité právní kvalifikaci, což však vyplývá z novely trestního zákoníku, publikované pod č. 333/2020 Sb. a účinné od 1. 10. 2020.

12. V řízení předcházejícím napadenému rozsudku nebyly zjištěny žádné vady, které by měly vliv na správnost rozhodnutí. Soud I. stupně respektoval veškerá ustanovení trestního řádu, jimiž je zabezpečováno jak náležité objasnění věci, tak i právo obžalovaného na obhajobu, v hlavním líčení v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu provedl většinu reálně dostupných a zejména pro řádné zjištění skutkového stavu podstatných důkazů. Provedené důkazy následně Městský soud v Praze hodnotil v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k logicky správným a odůvodněným skutkovým zjištěním, která mu byla dostatečným podkladem pro závěr, k němuž ve svém rozhodnutí dospěl. Soud svá skutková zjištění učinil na základě jím provedených a zhodnocených důkazů a jeho závěrům nelze v zásadě ničeho vytknout. Lze dodat, že odvolacímu soudu nepřísluší nahrazovat postup soudu I. stupně podle § 2 odst. 6 tr. řádu, a za předpokladu, že úvahy soudu v tomto směru vycházejí z úplného a nezkresleného obsahu všech provedených důkazů a odpovídají zásadám obecné logiky, je v souladu se zásadou bezprostřednosti a ústnosti řízení na soudu I. stupně, před nímž jsou důkazy prováděny, aby z nich vyvozoval závěry pro tvorbu skutkových zjištění. Odvolací soud je oprávněn korigovat skutková zjištění nalézacího soudu pouze v limitované míře na základě před ním provedeného dokazování (viz § 259 odst. 3 písm. a), b) tr. řádu). Takové podmínky však v tomto případě splněny nejsou, hodnocení důkazů nalézacím soudem odpovídá ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a jeho skutkové závěry, které na základě provedených a správně hodnocených důkazů učinil, jsou přesvědčivé a logické a nelze jim v zásadě ničeho vytknout. Odvolací soud se v otázce skutkových zjištění zcela ztotožnil se závěry

soudu nalézacího a v jeho postupu neshledal žádná zásadní pochybení, která by měla vliv na správnost a zákonnost jeho rozhodnutí, a pokud přistoupil k jeho korekci, učinil tak pouze v důsledku v mezidobí přijaté změny právní úpravy, která svědčí obžalovanému, a proto je třeba ji v jeho prospěch aplikovat.

13. Především je třeba konstatovat, že ve věci se jedná již o druhé meritorní rozhodnutí, když prvním rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2019, č. j. 4 T 6/2018-2450 byl obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 226 písm. b) tr. řádu obžaloby zproštěn. Tento rozsudek byl usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 9. 2019 sp. zn. 3 To 49/2019 zrušen podle § 258 odst. 1 písm. b), c) tr. řádu a podle § 259 odst. 1 tr. řádu byla věc vrácena soudu I. stupně k novému rozhodnutí. Odvolací soud přitom v tomto svém rozhodnutí soudu I. stupně vytkl jednak neúplnost provedeního dokazování, jednak jeho nedůsledný postup podle § 2 odst. 6 tr. řádu při hodnocení provedených důkazů. Odvolací soud tak soud nalézací upozornil na angažmá obžalovaného v zájmových subjektech, konkrétně v družstvu Tesus a společnosti VT Impuls Group, jejich trvání, popř. ukončení a okolnosti této skutečnosti a s tím související zkoumání motivace obžalovaného k jednotlivým krokům. Pokud potom soud I. stupně dospěl k závěru, že se nepodařilo vyvrátit, že družstvo Tesus skutečně svou činnost ve prospěch společnosti VT Impuls Group vykonávalo, odvolací soud v této souvislosti nalézacímu soudu vytkl, že provedl neúplné dokazování, když se právě tyto skutečnosti nepokusil objasnit výsledkem nového předsedy družstva [příjmení] [jméno] [příjmení], popř. ověřením informace o jeho úmrtí či výsledkem dalších členů družstva, pokud jeho potřeba vyplýne z dalšího dokazování. K tomu odvolací soud současně podotkl, že nelze přehlédnout, že jak družstvo Tesus, tak společnost VT Impuls Group měly stejnou náplň činnosti, shodný předmět podnikání, který je spojen s relativně vyššími z hlediska DPH výstupy při zcela minimálních vstupech, neboť vyplácená mzda či odměna zahraničním pracovníkům se do DPH na vstupu logicky nijak nepromítá, takže jediným nákladem na vstupu může být ubytování těchto zahraničních dělníků, pokud jim bylo společností poskytováno, případně pracovní oděvy či ochranné pomůcky a pracovní nástroje, za předpokladu jejich nákupu společností pro tyto dělníky, což představuje minimální částky ve vztahu k objemu výstupů DPH, které jsou fakturovány společností koncovým odběratelům, využívajícím tyto zahraniční pracovníky. Právě s vědomím této skutečnosti pak není neobvyklé, že společnosti zabývající se takovouto činností si vytvářejí, ve snaze vyhnout se nutnosti platby této daně, fiktivní faktury, které by si zahrnuly na vstup ve snaze vyhnout se platbě DPH. Ve směru ke stejnému předmětu podnikání upozornil odvolací soud na výpověď svědka [příjmení] [příjmení] a potřebu konfrontovat ji s výpověďmi svědků [příjmení] a [příjmení], jejichž zainteresovanost na věci s ohledem na jejich působení v obou společnostech a tím i závislosti na jejich prosperitě je logická, což by mohlo mít odraz v jimi podávané verzi. Současně potom odvolací soud poukázal na nepřesvědčivost výpovědi [příjmení] [příjmení], který měl přepravovat zahraniční dělníky na místa výkonu práce, aniž by družstvu Tesus za tuto službu účtoval jakoukoli cenu. Určitým vodítkem k podstatě fungování družstva Tesus může být zmínka svědka [příjmení], že si jeho prostřednictvím prodlužoval platnost víza, k jehož osvětlení by mohly přispět právě i záznamy v diářích tohoto svědka, které nalézacímu soudu při svém výsledku za předmětná období předložil. Kromě toho odvolací soud upozornil soud nalézací na údaje poskytnuté Českou správou sociálního zabezpečení k oběma subjektům o počtu zaměstnaných osob v období od srpna 2013 do prosince 2014. Stejně tak měl nalézací soud k dispozici účetní doklady o příjmech společnosti VT Impuls Group od jejích odběratelů, z nichž mohl posoudit rozsah poskytnutých plnění a z toho plynoucí potřebu jeho zabezpečení dalšími pracovníky nad rámec těch, které měla sama k dispozici. Stejně tak nelze přehlédnout, pokud nebude zpochybněna autentičnost evidence společnosti VT Impuls Group pro účely DPH, že většinu nákladů, resp. vstupů VT Impuls Group představovaly právě faktury družstva Tesus, přičemž je třeba se zabývat i otázkou případné úhrady této tvrzené fakturace a dispozičním oprávněním k účtu družstva Tesus za předmětné období, tedy otázkou faktického ovládnutí této právnické osoby. Všechny tyto skutečnosti je potom třeba dát do souvislostí a přihlídnout i k personální provázanosti těchto

dvou zmíněných subjektů a teprve poté učinit relevantní závěry, když ty dosavadní plynoucí ze zprošťujícího rozsudku označil odvolací soud za minimálně předčasné, ale současně nelogické a odporující provedeným důkazům.

14. Městský soud v Praze pro vrácení věci Vrchním soudem v Praze jako soudem odvolacím k novému projednání a rozhodnutí v jeho intencích doplnil dokazování a následně všechny provedené důkazy, tedy jak v řízení předcházejícím prvním zprošťujícímu meritornímu rozhodnutí, tak v řízení následujícím po jeho zrušení, důsledně hodnotil a vypořádal se s nedostatky, které mu byly odvolacím soudem vytknuty. Jeho nové rozhodnutí, tedy napadený rozsudek splňuje nejen kritéria požadovaná v ust. § 2 odst. 6 tr. řádu a § 125 odst. 1 tr. řádu, ale současně je přesvědčivý, jeho argumentace zcela obстоjí a odvolací soud jí nemá co vytknout, nadto se s ní ztotožňuje a ve stručnosti tak na ni odkazuje.

15. Odvolací soud nepřiznal důkazní potenciál důkazům předloženým obžalovaným jako odvolatelem v přezkumném řízení, a to konkrétně čestným prohlášením Rostyslava Sahanyuka, údajného předsedy družstva Tesus, nastoupivšího do funkce jako náhradníka po smrti [jméno] [příjmení], a [jméno] [příjmení], který měl být dle tohoto prohlášení přijat za člena družstva Tesus právě svým zemřelým bratrem [jméno] jako předsedou družstva, a následně v jeho činnosti po dohodě s Rostyslavem Sahanyukem pokračovat. Pokud jde o tato prohlášení, nelze přehlédnout, že přesto, že byl obžalovaný [jméno] [příjmení] trestně stíhán již od 20. 11. 2017, resp. 27. 11. 2017, kdy bylo vydáno usnesení o zahájení trestního stíhání, resp. kdy mu toto usnesení bylo doručeno, přispěchal obžalovaný s tvrzením o dalším fungování družstva Tesus, s nímž měla jeho společnost VT Impuls Group významně spolupracovat, až v řízení před odvolacím soudem, když konkrétně k osobám svědků [příjmení] [jméno] a Oleksandra Prymaka, tedy členům družstva Tesus u hlavního líčení dne 30. 5. 2019 výslovně uvedl, že na jejich výsledku netrvá, a stejně tak se jejich výsledku nedomáhal ani v řízení před nalézacím soudem následujícím po zrušení prvního meritorního rozhodnutí, ačkoli jak vyplývá z jím podaného odvolání, mělo by se jednat o svědky pro jeho obhajobu zásadní. Odvolací soud nijak nezpochybnuje právo obžalovaného na obhajobu, volbu obhajovací strategie a tedy její uplatňování v jakémkoli stádiu trestního řízení, nicméně soud na druhou stranu musí přistupovat k hodnocení důkazů v celém jejich komplexu a posuzovat tak i jejich logiku, souvislosti a návaznost na důkazy další, ale i na vývoj trestního řízení. Zde přitom může stěžejně přehlédnout, že právě uplatnění těchto důkazů je reakcí na odsuzující rozsudek Městského soudu v Praze a na argumentaci v něm uplatněnou. Odvolací soud přitom s ohledem na velmi bohatou a přesvědčivou důkazní situaci, stejně jako soud nalézací nepovažuje doplnění dokazování o další výsledky svědků, v tomto případě konkrétně svědků [jméno] [příjmení] a Rostyslava Sahanyuka za potřebné a účelné. Odvolací soud již ve svém prvním ve věci učiněném rozhodnutí ze dne 4. 9. 2019, sp. zn. 3 To 49/2019 upozornil na problematičnost výpovědí svědků [příjmení], [příjmení] i [příjmení], evidentně na věci minimálně existenčně zainteresovaných a vykazujících snahu obžalovanému neuškodit. O této provázanosti svědčí i požadavek obžalovaného, vznesený v podaném odvolání, na doplňující výsledky svědků [příjmení] a [příjmení] v návaznosti na „posun“ důkazní situace, a to právě, pokud jde o fungování družstva Tesus prostřednictvím osob [jméno] [příjmení] a Rostyslava Sahanyuka. Odvolacímu soudu není zřejmé, jaký posun by v tomto směru měly vykazat doplňující výsledky uvedených svědků, kteří již v předchozím průběhu řízení svoji činnost pro družstvo Tesus a společnost VT Impuls Group popsali, co se týká způsobu jejího výkonu i kontaktních osob a vypovídali tak o skutečnostech, které jsou jim známy, které bezprostředně vnímali, zapamatovali si a následně reprodukovali. Je jistě pravdou, že výpovědi těchto dvou svědků do nové verze obžalovaného nezapadají, neboť oba shodně popsali, že družstvo Tesus a jeho činnost po obžalovaném převzal právě [jméno] [příjmení], který s nimi dále spolupracoval, což však s ohledem na jeho úmrtí dne 16. 12. 2012, tedy daleko před rozhodným obdobím spadajícím do projednávané věci, není možné.

16. Pokud jde o družstvo Tesus samotné, je evidentní, že s ukončením působení obžalovaného [jméno] [příjmení] v družstvu toto další činnost nevykonávalo, o čemž svědčí celá řada důkazů. Poslední listinou zanesenou ve sbírce listin u obchodního rejstříku je zápis z jednání členské schůze družstva Tesus, družstvo ze dne 17. 7. 2012, na níž byl z funkce předsedy družstva odvolán obžalovaný [jméno] [příjmení] a současně jmenován [jméno] [příjmení], [datum narození], se vznikem funkce dne 18. 7. 2012. Tato listina ani žádná jiná neobsahuje ustanovení náhradníka pro tuto funkci, byť stanovy družstva tuto možnost skutečně v části IV .14.5 připouštějí. Nutno však říci, že žádný další krok, kromě čestného prohlášení předloženého obžalovaným v projednávané věci ve stádiu odvolacího řízení, o změně v osobě předsedy družstva nesvědčí, stejně jako o činnosti této právnické osoby. V této souvislosti je jisté pozoruhodné, že v čestném prohlášení [jméno] [příjmení] je přímo uvedeno, že kromě pana [příjmení] nikoho neinformoval o smrti svého bratra, k čemuž neshledával důvod. Stěží lze uvěřit tomu, že by o těchto změnách nebyl informován ani svědek [příjmení] [příjmení], který měl nejen se zástupci družstva Tesus spolupracovat při dodávání pracovních sil z Ukrajiny, ale rovněž byl členem zmíněného družstva a z obou těchto pozic by tak nepochybně byl osobou, která by o těchto skutečnostech měla vědět. Tento svědek však v rozporu s těmito tvrzeními výslovně uvedl, že za družstvo Tesus všechno řídil [jméno] [příjmení], se kterým byl v kontaktu v letech 2012 2014, po dobu cca dva a půl roku. Sám své členství v družstvu ukončil asi koncem roku 2014, neboť vše již hůř fungovalo. Přitom tvrzení obsažená v čestných prohlášeních zcela odporují jak stanovám družstva Tesus, jichž se odvolatel sám dovolává, tak zákonným ustanovením dopadajícím na družstvo, konkrétně § 221 a násl. zák. č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, účinného do 31. 12. 2013.

17. Podle § 227 odst. 2 písm. b) obchodního zákoníku po splnění podmínek vyplývajících ze zákona a stanov vzniká členství za trvání družstva přijetím za člena na základě písemné členské přihlášky. § 228 obchodního zákoníku mj. stanoví, že družstvo vede seznam všech svých členů. Do seznamu se bez zbytečného odkladu vyznačí všechny změny evidovaných skutečností. Nutno přitom říci, že tvrzení [jméno] [příjmení], obsažené v čestném prohlášení, že neviděl důvod o změnách skutečnostech kohokoli informovat, tak zcela odporuje uvedeným povinnostem a více než zpochybňuje předložená tvrzení. Nelze přitom přehlédnout ani význam členské schůze jako nejvyššího orgánu družstva, u níž je dána jak zákonem, konkrétně v § 239 odst. 2 věta první obchodního zákoníku, tak stanovami družstva Tesus v části IV .16.2 minimální periodicita jejího scházení jednou za rok. Pokud jde o předsedu družstva, jedná se o funkci volenou, spadající do působnosti členské schůze a stejně tak jsou voleni i náhradníci členů orgánu družstva, určují-li tak stanovy, jak vyplývá z ust. § 248 odst. 2 obchodního zákoníku. Toto ustanovení sice v odst. 3 pamatuje i na situaci, kdy náhradník zvolen není, nicméně zastupující člen družstva může být povolán do doby, kdy může být provedena řádná volba nového člena, což by nepochybně bylo možné nejpozději na nejbližší členské schůzi, která se však evidentně nekonala, k čemuž je třeba připomenout, že poslední členská schůze, jak vyplývá ze zápisu z jednání, se uskutečnila dne 17. 7. 2012, přičemž předseda družstva [jméno] [příjmení], [datum narození], zemřel dne 16. 12. 2012. Uvedená čestná prohlášení jsou tak zcela nedůvěryhodná a odvolací soud neshledal žádný důvod na jejich základě zpochybňovat skutková zjištění nalézacího soudu a doplňovat v tomto směru dokazování.

18. Kromě toho je třeba připomenout, že družstvo Tesus nevykazovalo jakoukoli činnost či její známky, když v předmětném období nemělo registrováno u Pražské správy sociálního zabezpečení žádné zaměstnance (naposledy tomu tak bylo do 30. 6. 2012), přiznání k DPH bylo naposledy podáno za zdaňovací období listopad 2013, přiznání k dani z příjmu právnických osob za předmětné období podávána nebyla, do datové schránky družstva ode dne zřízení přístupu pro nového předsedu [jméno] [příjmení], tedy od 28. 8. 2012 nebylo vůbec vstupováno a společnost neměla veden žádný bankovní účet, neboť jediný účet měla zřízen u ČSOB pod č. [bankovní účet], a to od 30. 10. 2008 do 1. 8. 2013, tedy v době působnosti obžalovaného [jméno] [příjmení]

v družstvu, ať už z pozice jeho předsedy či prokuristy, a právě pouze obžalovaný [jméno] [příjmení] byl oprávněným disponentem k tomuto bankovnímu účtu. V předmětném období bylo rovněž právníké osobě zrušeno živnostenské oprávnění, a to rozhodnutím Městské části Praha 6, živnostenského odboru ze dne 22. 9. 2014, s ukončením živnosti ke dni 21. 10. 2014 z důvodu neprokázání právního důvodu užívání prostor sídla společnosti na adrese Bělohorská 144/245, Praha 6, k níž bylo zjištěno, že se jedná o nemovitost opuštěnou a sídlo tedy pouze formální.

19. Zcela nelogická je potom obhajoba obžalovaného, že podcenil nezodpovědný přístup svých nástupců a zástupců družstva Tesus, které nedostatečně kontroloval, čímž došlo ke škodě státu na jeho fiskálních příjmech a současně tvrzení, že družstvo Tesus opustil z důvodu pro něj neakceptovatelného chování dalších členů, aby s ním přesto zásadně spojil svoji činnost za společnost VT Impuls Group s.r.o., kterou de facto celou pokryl v předmětném období z lidských zdrojů družstva Tesus. Nutno především zdůraznit, že podstatou projednávané věci není činnost družstva Tesus, ale činnost společnosti VT Impuls Group s.r.o. promítající se do daňové povinnosti této společnosti jako daňového subjektu. Právě za tento subjekt nese obžalovaný odpovědnost z pozice jeho statutárního orgánu, a to i v intencích trestního řízení v rozsahu porušení těchto povinností, naplňují-li znaky konkrétní skutkové podstaty trestného činu.

20. V tomto rozsahu je potom odpovědnost obžalovaného jednoznačně dána a ani odvolací soud nemá jakékoli pochybnosti, že se obžalovaný této trestné činnosti dopustil, a to nejen vědomě, ale zcela záměrně. Odvolací soud již ve svém předchozím rozhodnutí upozornil na specifickou činnost společnosti VT Impuls Group s.r.o., resp. předmětu jejího podnikání, spočívajícího v de facto zajišťování pracovní síly, což představuje poměrně vysoké fakturace a tedy i významné výstupy DPH, s minimálními odpočitatelnými náklady, tedy i vstupy a tím odpočitatelnými položkami DPH, v podobě např. ubytování dělníků, zakoupení pracovních a ochranných pomůcek či nástrojů a nikoli neobvyklou praxí snižování daňové povinnosti na odvodech DPH na výstupu fiktivní fakturací snižující tuto povinnost na vstupu a tím neoprávněně vykázaných odpočtů. Posuzovaný případ je tak případem typickým, modelovým, kde zanesením neoprávněně, resp. fiktivní fakturace družstva Tesus do účetnictví společnosti VT Impuls Group s.r.o. byla prakticky její povinnost odvodů DPH na výstupu za uvedená zdaňovací období vynulována, resp. minimalizována.

21. Zpochybňuje-li obžalovaný autentičnost ve spisu založené evidence pro účely DPH společnosti VT Impuls Group s.r.o., nelze těmto jeho námitkám přisvědčit. Tato evidence založená ve spise totiž pochází ze dvou zdrojů, z nichž ani jeden neměl důvod a ani evidentní úmysl obžalovanému jakkoli uškodit, neboť obě osoby, které příslušným úřadům tyto dokumenty poskytly, a to svědek [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], byli do činnosti společnosti VT Impuls Group s.r.o. sami přímo aktivně zapojeni a tím i zainteresováni na jejím fungování. Svědek [jméno] [příjmení] poskytl předmětné dokumenty v rámci trestního řízení Policíi ČR a svědek [jméno] [příjmení] tyto dokumenty dle vlastní výpovědi osobně doručil k Finančnímu úřadu v Rokycanech, byť zpochybňuje jejich obsah, když tvrdí, že dokumenty převzal v kanceláři společnosti v Plzni, avšak na žádost finančního úřadu měl doručit seznam zaměstnanců, což učinil v listinné podobě i na přiloženém CD, jejich obsah nezkoumal, avšak jednalo se o svazek papírů o tloušťce cca 3 cm. O obsahu dokumentů doručených jak [jméno] [příjmení], tak [jméno] [příjmení], a to po upřesnění policejním orgánem o způsobu doručení těchto dokumentů uvedeným svědkem včetně příloh, které tyto dokumenty obsahovaly, ani odvolací soud nemá jakýchkoli pochybností, přičemž je třeba vzít v úvahu jejich naprostou shodnost, ale rovněž korespondující údaje v dokumentech dalších. Takto je třeba porovnat tyto evidence pro účely DPH se samotnými přiznáními společnosti VT Impuls Group s.r.o. k dani z přidané hodnoty za jednotlivá zdanitelná období, u nichž je v evidovaných položkách, byť v jejich souhrnu, naprostá shoda, a stejně tak odpovídá tato evidence vykázané fakturaci na vstupu daňového subjektu [jméno] [příjmení] – FACECOM. Obžalovaný [jméno] [příjmení] byl přítom v řízení vedeném Finančním úřadem pro [příjmení] kraj, Územním pracovištěm v Rokycanech u daňového

subjektu [jméno] [příjmení] vyslechnut jako svědek dne 18. 7. 2016, kde potvrdil autentičnost a oprávněnost této fakturace a jejího zanesení do účetnictví daňového subjektu, a to i v souladu s prohlášením dodavatele ze dne 4. 11. 2015 (č. l. 558), na němž potvrdil před odvolacím soudem pravost svého podpisu. Při tomto výsledku byl [jméno] [příjmení] správcem daně výslovně dotázán, zda fakturované dílo bylo provedeno dodavatelskou firmou, k čemuž opět výslovně uvedl, že dodavatelskou firmou provedeno nebylo. Pokud byl k této okolnosti dotázán při výsledku před Vrchním soudem v Praze u veřejného zasedání dne 18. 11. 2020, kde vypovídal na vlastní žádost po řádném poučení, odpověděl, že celý výslech byl velmi překotný a nejspíš špatně rozuměl. I z tohoto je zřejmé, že obžalovaný v rámci jednotlivých řízení poskytuje informace v reakci na jejich případný dopad a pro potřeby konkrétního řízení. Přitom v tomto směru je třeba připomenout i výpovědi svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří byli ve vztahu k činnosti prováděné společností VT Impuls Group s.r.o. v obdobném postavení, jak sami vypověděli, ve funkci koordinátorů, přičemž každý z nich měl na starosti jiného odběratele společnosti VT Impuls Group. Oba tito svědci shodně vypověděli, že většinu potřeb pokryli vlastními zaměstnanci či osobami vykonávajícími pro ně činnost na základě dohody o provedení práce a pouze v případě nedostatečné kapacity využili subdodavatelů, mezi něž sice oba zařadili družstvo Tesus, nicméně v tomto směru vypovíдали neurčitě. Nikdo z vyslechnutých osob přitom neuvedl žádného dalšího subdodavatele, byť obžalovaný ve svém odvolání hovoří o dalších, nespecifikovaných subdodavatelích, v rozsahu cca 20 % z částky tvořící DPH na vstupu, jejíž neoprávněný odpočet je mu kladen k tíži. Nicméně dle evidence pro účely DPH jediným tímto subdodavatelem bylo právě družstvo Tesus podle fakturace zanesené do účetnictví a nejen, že bylo subdodavatelem jediným, ale de facto pokrylo celou potřebu společnosti VT Impuls Group s.r.o. při jeho dodávkách pro jeho odběratele, když nejvýznamnějším po celé období byl daňový subjekt FACECOM, tedy [jméno] [příjmení]. Pro ostatní odběratele dodávala společnost VT Impuls Group s.r.o. plnění v podstatně menším rozsahu při měsíčních fakturovaných částkách v řádech desetitisíců, u odběratele Pila K&P spol. s r.o. v částkách pohybujících se v rozmezí cca 100.000 150.000 Kč, popřípadě nepatrně více, výjimečně cca 200.000 Kč, popřípadě v ojedinělých případech s vyšší fakturací cca 100.000 150.000 Kč u společnosti M - Semik s.r.o. Nutno říci, že pokud byly jednotlivé společnosti či jejich zástupci dotazováni na případné subdodavatele společnosti VT Impuls Group s.r.o., nikdo si této okolnosti nebyl vědom a kromě [jméno] [příjmení], který byl u hlavního líčení osobně vyslechnut, nikdo družstvo Tesus neznal, přičemž svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že spolupracoval s oběma subjekty, domnívá se dokonce, že s družstvem Tesus až po společnosti VT Impuls Group s.r.o., přičemž i za toto družstvo vystupovali koordinátoři pan [příjmení] a pan [příjmení], avšak dle jeho výpovědi zakázku vždy jednali pouze s jednou firmou, tedy nikoli v souběhu najednou se společností VT Impuls Group s.r.o. a společností T, přičemž si není vědom, že by společnost VT Impuls Group s.r.o. používala subdodavatele. Stejně tak společnosti, jejichž dodavatelem byl [jméno] [příjmení] – FACECOM neměly žádné povědomí o subdodávkách ze strany jiné společnosti, tedy ani společnosti VT Impuls Group s.r.o. Přitom odběrateli [jméno] [příjmení] byly společnosti B CS spol. s r.o., Ideal Automotive Bor, s.r.o., Mea Metal Application s.r.o. a Hutchinson s.r.o., a odběrateli společnosti VT Impuls Group s.r.o. byl právě [jméno] [příjmení] – FACECOM, Pila K&P spol. s r.o., Design & Print s.r.o., [příjmení] – Semik s.r.o., Strojírny Vrága s.r.o., Plzeňské dílo, výrobní družstvo a Sýkora Kovo s.r.o. Menší rozsah činností pro tyto odběratele s výjimkou právě [jméno] [příjmení] je možno dovodit z nižší fakturace těchto společností, přičemž konkrétně svědek [jméno] [příjmení] za společnosti D & Print s.r.o. vypověděl, že služby společnosti VT Impuls Group s.r.o. využívali k pokrytí výkyvu zakázek, kde si nevystačili s vlastními zaměstnanci a jednalo se o jednotlivé pracovníky, do celkového počtu pěti. Tato společnost přitom byla téměř pravidelným měsíčním odběratelem společnosti VT Impuls Group s.r.o. podle evidence pro účely DPH, s fakturací na výstupu při základu daně od cca 25.000 Kč až po 90.000 Kč měsíčně. Jelikož se pro tuto společnost jednalo o zcela nekvalifikovanou práci spočívající ve skládání papírových krabiček na potraviny a léky, lze i z této okolnosti dovodit

potřebu pracovní síly u ostatních zakázek, pohybující se stále maximálně v řádech desítek pracovníků, což by odpovídalo registraci osob zaměstnaných u společnosti VT Impuls Group s.r.o. u Pražské správy sociálního zabezpečení, a tedy pokrytí těchto potřeb z vlastních zdrojů. V každém případě je v naprostém rozporu s provedenými a zrekapitulovanými důkazy, aby tyto potřeby společnost VT Impuls Group s.r.o. zajišťovala subdodávkou od družstva Tesus, jak deklarovala ve svých přiznáních k dani z přidané hodnoty.

22. Pokud jde potom o namítanou otázku subjektivní stránky popsaného jednání, tedy vědomí obžalovaného o položkách zanesených do účetnictví společnosti a jeho možnosti toto vědomí reálně mít, sám obžalovaný před vrchním soudem vypověděl, že účetnictví vedl [jméno] [příjmení], nicméně účetní doklady podléhaly jeho supervizi a schválení a z tohoto pohledu tak měl přehled o činnosti společnosti. Lze zcela vyloučit, že by předmětná plnění, tedy subdodávky od družstva Tesus byla zanesena do účetnictví společnosti bez vědomí obžalovaného, či bez možnosti tohoto jeho vědomí, a to při celkovém rozsahu předmětných zdanitelných plnění, kdy na výstupu je vždy pouze několik málo položek v řádu jednotek a na vstupu je kromě nákupu pohonných hmot, pravidelných plateb společnosti Saldo PDU, s.r.o. za účetní služby a společnosti P K&P spol. s.r.o. za pronájem odpočet DPH v jeho téměř celé výši, tedy ve výši podstatné pro výslednou daňovou povinnost, tvořen právě údajnou fakturací od družstva Tesus, a to navíc při jeho personálním propojení se společností VT Impuls Group.

23. Stejně tak nemohou uspět námítky obžalovaného o případné nelogičnosti jeho počínání při vystupování či údajném vystupování za Tesus družstvo a podávání přiznání k DPH zcela neodpovídajících daňovým přiznáním k DPH společnosti VT Impuls Group s.r.o. a tím upozornění na nesrovnalosti ve zdanitelných plněních. Nutno říci, že naopak z angažmá obžalovaného v jednotlivých daňových subjektech a jejich činnosti je zřejmá logická návaznost v souvislosti s popsanou činností, naplňující znaky skutkové podstaty daňové kriminality, kdy jednotlivá období a kroky obžalovaného na sebe naprosto kontinuálně navazují. Je tak třeba si zrekapitulovat, že obžalovaný [jméno] [příjmení] byl předsedou družstva Tesus od 1. 12. 2008 do 17. 7. 2012 a jeho prokura byla zapsána dne 6. 8. 2012 a vymazána dne 14. 9. 2013, přičemž k výpovědi prokury došlo ze strany obžalovaného [příjmení] dne 11. 7. 2013. Toto družstvo mělo registrován jediný bankovní účet, vedený u ČSOB pod č. [bankovní účet] od 30. 10. 2008 do 1. 8. 2013, jehož jediným disponentem byl obžalovaný [jméno] [příjmení]. Oficiálně tak obžalovaný veškerou činnost za družstvo ukončil k 1. 8. 2013, zatímco neoprávněná fakturace za údajně poskytnuté plnění družstvem Tesus společnosti VT Impuls Group s.r.o. v projednávané věci je do účetnictví této společnosti a do přiznání k DPH zanesena právě od měsíce srpna 2013, tedy za období, kdy obžalovaný již formálně za tento subjekt nevystupoval. Přesto pravděpodobně za měsíc září 2013 podepsal přiznání k DPH za družstvo Tesus, které však plnění od společnosti VT Impuls Group, tedy daňovou povinnost na výstupu zjevně neobsahuje. Na ostatních přiznáních k DPH za družstvo Tesus je obžalovaný [jméno] [příjmení] jako prokurista uveden až do listopadu 2013, kdy bylo za tento daňový subjekt podáno poslední daňové přiznání, byť podpisy na těchto dokumentech nebyly jako jeho ztotožněny vypracovaným znaleckým posudkem.

24. Společnost VT Impuls Group s.r.o. byla zapsána do obchodního rejstříku dne 19. 4. 2012 (obžalovaný Viktor Tsapuk byl z funkce předsedy družstva Tesus se stejným předmětem činnosti odvolán dne 17. 7. 2012) a v této společnosti byl obžalovaný jednatelem do 31. 5. 2015, tedy svoji činnost ve společnosti ukončil krátce poté, co byla po dobu 17 měsíců krácena daňová povinnost společnosti VT Impuls Group s.r.o. na dani z přidané hodnoty zanesením fiktivních faktur od družstva Tesus na vstupu. Dalším jednatelem společnosti v období od 1. 6. 2015 do 19. 11. 2015 byl Serhii Kushniruk a následně [jméno] [příjmení], přičemž společnost měla registrován bankovní účet vedený u ČSOB pod č. [bankovní účet] od 21. 3. 2012 do 30. 11. 2015, jehož jediným disponentem byl právě obžalovaný [jméno] [příjmení], a to tedy i ještě po ukončení svého jednatelství.

25. Nutno říci, že uvedený model je zcela typický pro daňovou trestnou činnost, neboť převody společností na zjevné, „bílé koně“, resp. funkce statutárních orgánů na takové osoby, se, ztrácí“ účetnictví společností, což komplikuje další přezkum právě v rámci daňových povinností, ale obecně hospodářské činnosti takových subjektů, čehož se následně obvinění v takové trestné činnosti dovolávají, stejně jako obžalovaný [jméno] [příjmení], který namítá, že evidence pro účely DPH společnosti VT Impuls Group s.r.o. založená ve spise nemá podklad v účetních dokladech a není tak ověřitelná její autenticita a správnost. Je jistě pozoruhodné, že k dispozici není účetnictví ani jednoho z daňových subjektů, tedy družstva Tesus ani společnosti VT Impuls Group s.r.o., a tuto skutečnost je nepochybně možno přičíst právě cílenému postupu obžalovaného, který tímto způsobem využívá právnické osoby, aby ji následně opustil a svoji činnost přenesl do subjektů dalších, když je zřejmé, že následně se obžalovaný zabýval obdobnou činností ve společnosti Savik Group s.r.o., se stejným předmětem podnikání, tedy opět zprostředkováním pracovních sil. Kromě toho nelze přehlédnout, že na účet společnosti VT Impuls Group s.r.o. byly připisovány částky z účtu vedeného na jméno [jméno] [příjmení] u Komerční banky, a.s. pod č. 78 [bankovní účet], odpovídající fakturaci společnosti VT Impuls Group s.r.o., z jejíhož účtu však byly bezprostředně vybírány v hotovosti (když jediným disponentem k účtu byl právě obžalovaný [jméno] [příjmení]), aniž by byly prováděny jakékoli platby ve prospěch družstva Tesus, tedy ani z bezhotovostního platebního styku plnění ze strany družstva Tesus nevyplývá. Naopak všechny tyto skutečnosti svědčí pro jednoznačný závěr, že toto plnění vůbec nebylo poskytnuto, fakturace byla do přiznání k DPH společnosti VT Impuls Group s.r.o. zanesena neoprávněně do zdanitelných plnění na vstupu, a to za jednoznačným účelem, „kompenzovat“ daňovou povinnost na výstupu, tedy zkrátit daňovou povinnost společnosti VT Impuls Group s.r.o. V této souvislosti je na místě zmínit ještě tvrzení svědka [jméno] [příjmení], že faktury vystavené družstvem Tesus pro VT Impuls fyzicky viděl, ačkoli je nevystavoval, přičemž účetnictví této společnosti zpracovával pan [příjmení] či [příjmení], který si vyzvedával faktury v kanceláři, kterou využívala společnost VT Impuls Group s.r.o. v Plzni, v Husově ulici, kde byl pod tiskárnou umístěn šanon s účetnictvím pro družstvo Tesus. S touto výpovědí rezonuje výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], která v předmětném období, konkrétně od 12. 8. 2013 do 31. 1. 2015 pracovala pro pana [příjmení] ve společnosti Sa Group, a to konkrétně právě v kancelářích v Husově ulici v Plzni, kde seděla v průchozí kanceláři do kanceláře, kterou využíval pan [příjmení]. Se společnostmi VT Impuls a Tesus družstvo neměla nic společného a v kanceláři nikdy neměla šanony s účetními doklady jiných společností. Jako manažeri zde působili pan [příjmení] a pan [příjmení].

26. Za této komfortní důkazní situace byl postup nalézacího soudu, který upustil od provádění dalších důkazů, zejména výsledky svědků formálně angažovaných ve společnostech VT Impuls Group s.r.o. a Tesus družstvo či svědků zastupujících odběratele společnosti VT Impuls Group s.r.o., naprosto racionální, neboť tyto důkazy již neměly potenciál na důkazní situaci cokoli změnit či přinést změny zásadní, které by mohly mít vliv na konečné rozhodnutí soudu. Je přitom třeba zdůraznit, že povinností soudu, vyplývající mu z ust. § 2 odst. 5 tr. řádu, je provést dokazování v takovém rozsahu, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, tedy v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Současně je však povinností soudu vést řízení koncentrovaně a zejména účelně a nezatěžovat je důkazy nemajícími pro řádný postup soudu a splnění jeho povinnosti v uvedených intencích vypovídající význam. Pokud jde o svědky z řad zástupců či členů zájmových právnických osob, odvolací soud se velmi podrobně shora zabýval jejich rolí v těchto subjektech a v souvislosti s tím i významem čestných prohlášení, která byla obhajobou v rámci podaného odvolání do spisu založena. Nadbytečnost těchto výsledků s ohledem právě na jejich důkazní potenciál tak sdílí i odvolací soud. Je pravdou, že nalézací soud k hlavnímu líčení předvolal svědky zastupující odběratele společnosti VT Impuls Group s.r.o., konkrétně [jméno] [příjmení] za společnost P K&P spol. s r.o., [jméno] [příjmení] za společnost M – Semik s.r.o., Ing. [jméno] [příjmení] za Plzeňské dílo, výrobní družstvo, [jméno] [příjmení] za společnost Sýkora Kovo s.r.o. a Ing. [jméno] [příjmení] za společnost Strojírna

Vrága s.r.o., jejichž výslech nakonec proveden nebyl z důvodu jejich omluvy či zrušení hlavního líčení dne 23. 4. 2020, nicméně ani výpovědi těchto svědků by důkazní situaci nemohly zvrátit. Jednak sám nalézací soud podotknul významný časový odstup od uskutečnění zdanitelných plnění k plánované výpovědi svědků, který u dvou vyslechnutých zástupců odběratelů, konkrétně svědka [příjmení] a [příjmení] měl vliv na jejich paměťovou stopu (byť u svědka [jméno] [příjmení] je třeba vzít v úvahu i nepochybné ovlivnění jeho výpovědi s ohledem na daňové řízení a jeho výsledek právě při neuznání, resp. neprokázání daňového plnění ze strany společnosti VT Impuls Group s.r.o.), jednak odvolací soud právě s ohledem na výpověď svědka [příjmení] ohledně rozsahu plnění ze strany společnosti VT Impuls Group s.r.o. při fakturovaných částkách a jejich vzájemném porovnání konstatoval odpovídající personální zatíženost realizace těchto zakázek, odpovídající evidenci zaměstnanců společnosti VT Impuls Group s.r.o., vedené Pražskou správou sociálního zabezpečení za předmětné období. Přitom je třeba vzít v potaz, že veškeré provedené důkazy se vzájemně doplňují a ve svém souhrnu tvoří až neobvykle bohatý podklad pro rozhodnutí soudu, k němuž dospěl, nevzbuzující jakékoliv pochybnosti svědčící ve prospěch obžalovaného, jichž se dovolává při respektování zásady *in dubio pro reo*, pro jejíž uplatnění zjevně není jakýkoli prostor.

27. Z uvedeného tak vyplývá, že v otázce skutkových zjištění se odvolací soud se soudem nalézacím zcela ztotožnil, případně jeho závěry ještě doplnil, a to i v reakci na námitky uplatněné odvolatelem. Z titulu podaného odvolání však odvolací soud musel přezkoumat i právní kvalifikaci popsání jednání, která v době rozhodnutí nalézacího soudu byla sice zcela správná, ale v důsledku novely trestního zákoníku obsažené v zák. č. 333/2020 Sb., účinném od 1. 10. 2020 doznala tato právní kvalifikace zásadní změny, a to zcela ve prospěch obžalovaného. Zmíněná novela trestního zákoníku totiž znamenala významný posun v hranicích způsobené škody či rozsahu trestné činnosti, stanovených v § 138, které významně navýšila, a to u značné škody na částku 1.000.000 Kč a u škody velkého rozsahu na částku 10.000.000 Kč. Je tedy zřejmé, že škoda způsobená obžalovaným a správně zjištěná nalézacím soudem v částce 5.903.210 Kč za současného stavu přesáhla hranici škody značné, avšak nedosáhla hranice škody velkého rozsahu a zakládá tak právní kvalifikaci trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby v jeho kvalifikované skutkové podstatě toliko dle ust. § 240 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, což znamená významné zlepšení postavení obžalovaného, neboť za této situace byl uznán vinným trestným činem postiženým významně nižší trestní sazbou v rozpětí od dvou do osmi let. Z tohoto důvodu při respektování ust. § 2 odst. 1 tr. zákoníku, dle něhož se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější, nezbylo odvolacímu soudu, než napadený rozsudek zrušit v celém rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. řádu, neboť v přezkoumávané části rozsudku bylo porušeno ustanovení trestního zákona, byť v důsledku v mezidobí přijaté a v účinnosti vstoupivší novely, a v tomto rozsahu rozhodnout znovu. Odvolací soud pak rozhodl zcela v intencích zrušeného rozsudku Městského soudu v Praze a při novém rozhodnutí pouze napravit nepřesnost v bodě 57, kde byla zjevně chybným přepisem uvedena částka základu daně ve výši 294.720 Kč, ačkoli správně mělo být uvedeno 294.270 Kč, což se však nijak neprojevilo na celkovém součtu uvedených částek, který byl správný a týkal se navíc odlišných položek v podobě DPH. Současně odvolací soud zcela v souladu s usnesením o zahájení trestního stíhání v popisu skutku vyjádřil zkrácení daňové povinnosti za jednotlivá zdaňovací období v měsíčních intervalech, což považoval pro zpřehlednění meritorního rozhodnutí za vhodné, nemající však žádný vliv na jeho podstatu a obsah a zejména na postavení obžalovaného, které uvedeným postupem nebylo nijak dotčeno.

28. V návaznosti na učiněnou změnu právní kvalifikace byl přezkoumán i výrok o uložených trestech, a to zejména z pohledu ust. §§ 38 a 39 tr. zákoníku a zde odvolací soud právě s ohledem na významné snížení trestní sazby musel přistoupit i k významné korekci uloženého trestu odnětí svobody, u něhož s ohledem zejména na dosavadní bezúhonnost obžalovaného dospěl k závěru,

že je na místě, a to i s ohledem na charakter trestné činnosti, uložit trest výchovný, který je pro nápravu obžalovaného adekvátní jak z pohledu přiměřenosti, tak z pohledu jeho žádoucího účelu, jehož těžiště má spočívat ve výchovné složce, zejména u pachatelů dosud netrestaných. Na druhé straně však odvolací soud musí zdůraznit, že trestnou činnost obžalovaného rozhodně nelze bagatelizovat a jeho jednání nelze postihnout dle jiných právních předpisů než předpisů trestněprávních, a to právě s ohledem na rozsah trestné činnosti, poměrně vysokou způsobenou škodu i dobu, po kterou se jí obžalovaný dopouštěl, a to zcela cíleně s prostým zjištěným motivem, což nepochybně zvyšuje společenskou škodlivost jeho jednání a posunuje ji do trestněprávní roviny. S ohledem na dosavadní bezúhonnost obžalovaného vyměřil odvolací soud trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby, konkrétně v trvání 30 měsíců, přičemž výkon tohoto trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 3 let, tedy zkušební dobu relativně krátkou, avšak zohledňující poměrně dlouhý časový úsek, který uplynul od spáchání trestné činnosti, ukončené podáním posledního daňového přiznání za prosinec 2014 dne 21. 1. 2015, ke konečnému rozhodnutí soudu, trvající více než pět a půl roku, což považuje opět za opatření adekvátní a zohledňující všechny rozhodné skutečnosti. V rámci zkušební doby soud uložil obžalovanému povinnost k náhradě způsobené škody podle jeho sil, přičemž se jedná o velmi významnou podmínku rozhodnou pro nalézací soud při dalším sledování života obžalovaného a případném rozhodování o jeho osvědčení v rámci zkušební doby či nutnosti nařídit výkon podmíněně odloženého trestu.

29. Přitom pokud se týká adhezního výroku a jeho odůvodnění nalézacím soudem v odstavci 66. napadeného rozsudku, k tomuto odvolací soud nemá co dodat, zcela se s ním ztotožňuje, a proto jej do svého rozhodnutí přejal, byť upřesnil subjekt zastupující poškozenou [příjmení] republiku, a to Finanční úřad pro hl. m. Prahu, pracoviště pro Prahu 3, vystupuje jak v daňovém řízení, tak v řízení trestním, přičemž tato korekce opět nemá žádný vliv na postavení obžalovaného, naopak přispěje k jeho lepší orientaci v plnění povinnosti k náhradě škody, k čemuž obžalovaný deklaroval svou připravenost před odvolacím soudem. Pokud jde o výši způsobené škody, přiznaná částka zcela koresponduje se skutkovými zjištěními nalézacího soudu a přejatými soudem odvolacím, zatímco ve zbytku uplatněného nároku byla poškozená Česká republika zcela správně odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, když do požadované částky pojala i další daňové nedoplatky společnosti VT Impuls Group s.r.o., které však nebyly předmětem tohoto řízení. Co se týká důvodu přiznaného nároku, je odůvodnění nalézacího soudu výstižné, vyčerpávající a odpovídající současné rozhodovací praxi soudů, a proto nedoznalo v novém rozhodnutí soudu odvolacího žádných změn a není třeba je opakovat.

30. Konečně odvolací stejně jako soud nalézací uložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající ve výkonu funkce statutárního orgánu a člena statutárního orgánu v obchodních korporacích, dokonce v nezměněné výměře 5 let, neboť právě uložení tohoto trestu považuje za nezbytné s ohledem na charakter trestné činnosti, které se obžalovaný dopustil, a postavení, v němž tak činil, a to právě v postavení statutárního orgánu právnické osoby jako daňového subjektu, přičemž uložený trest zákazu činnosti by mu měl do budoucna v opakování trestné činnosti zabránit a společnosti tak poskytnout účinnou ochranu. Významu tohoto trestu právě při posuzované trestné činnosti odpovídá i jeho výměra stanovená při polovině zákonné trestní sazby v trvání 5 let.

31. Pokud jde o dosavadní bezúhonnost obžalovaného, odvolací soud je si vědom jeho odsouzení rozsudkem Okresního soudu Plzeň – město ve věci 9 T 77/2018 pro zločin podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku, nicméně s ohledem na uložený peněžitý trest a jeho výkon, k němuž došlo faktickým zaplacením dne 30. 6. 2020, nastaly u tohoto odsouzení účinky zahlazení, a to opět v důsledku novely zanesené do trestního zákoníku zákonem č. 333/2020 Sb., s účinností od 1. 10. 2020, kdy podle aktuálního znění ust. § 69 odst. 3 tr. zákoníku se na pachatele, kterému byl uložen peněžitý trest za jiný trestný čin než zvlášť závažný zločin, hledí, jako by nebyl odsouzen, jakmile byl trest vykonán, nebo bylo od výkonu

trestu nebo jeho zbytku pravomocně upuštěno. V důsledku tohoto ustanovení se na obžalovaného ve vztahu k tomuto odsouzení hledí, jako by odsouzen nebyl, v důsledku čehož v souladu s ust. § 43 odst. 4 tr. zákoníku nepřicházelo v úvahu ani uložení souhrnného trestu. Přitom pokud jde o aplikaci ustanovení týkajících se trestů, je třeba vycházet z ust. § 3 odst. 1 tr. zákoníku, zabývajících se časovou působností této právní normy ve vztahu k ukládaným trestům, dle něhož lze pachateli uložit vždy pouze takový druh trestu, který dovoluje uložit zákon účinný v době, kdy se o trestném činu rozhoduje.

32. Ze shora podrobně rozvedených důvodů odvolací soud nepřisvědčil odvolání obžalovaného v otázce skutkových zjištění, avšak v důsledku novely trestního zákoníku z titulu odvolání podaného obžalovaným musel napadený rozsudek zrušit v celém jeho rozsahu a v důsledku změny právní kvalifikace ve věci rozhodnout znovu při zachování skutkových zjištění učiněných soudem I. stupně, při korekci právní kvalifikace popsání jednání a znovu rozhodnout o uložení trestu v intencích zmírněné trestní sazby, a současně znovu rozhodnout o povinnosti obžalovaného k náhradě škody, která však rovněž zůstala nedotčena, neboť toho rozhodnutí soudu I. stupně bylo rovněž shledáno zcela správným.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není žádný další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obžalovaného, obžalovaný jen pro nesprávnost výroku, který se jej bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. řádu. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

Praha 18. listopadu 2020

Mgr. Stanislav Králík
předseda senátu